

Đầu đầu Hoàng Sa

Tác Giả: Phan Trang Hy

Thứ Năm, 04 Tháng 8 Năm 2011 12:57

Kính ṭng các chịn sĩ Hoàng Sa, Tṛng Sa...

Ḷ tḥng, ngày nào cũng ṿy, lão Ban ḷi ra bịn. Không nhìn tḥy bịn là lão c̣m tḥy sao sao y. Lão ḍṇi cáu ṿi ṿ. Cḥ c̣n nhìn tḥy bịn, nhìn ra ngoài kḥi xa là lão ṃi ḍu đi nḥng cáu ghét c̣a cục đ̣i. Lão đi bịn không pḥi đ̣ nhìn thiên ḥ ṭm, không pḥi ṭp tḥ đ̣c đ̣ng sinh, cũng không pḥi bông ḷn cḥc gḥo nḥng ṃ ḥi xuân. Lão nhìn bịn nḥ tḥ cho ṿi ḅt ṇi lòng c̣a mình, khi cḥng bịt ṭ cùng ai. Tḥng là lão đi ṃt mình. Nḥng ḷn này ḷi khác. Lão cùng tḥng cháu ṇi ra bịn cḥi.

Nhìn tḥng cháu đang ḷm nḥng ṿ c̣, ṿ ṣ, nḥng con sao bịn, lão tḥy ḥn mình nḥ nḥp vào sóng bịn.

Ṿn tịng sóng ṿ ḅ, ṿn tịng ṛi rào c̣a đ̣i ḍng, c̣a ḥn bịn Đông muôn thụ. Ṿn đầu đây ṭ c̣i ṣ khai ṇm c̣ṃn, tṛi ṇng. Ḅng tḥng Phong - tḥng cháu ṇi c̣a lão - lên tịng :

- Ṇi ị ! Ṇi coi nè ! Ṿ c̣ này đ̣p quá, ṇi ị ! - Ṿa nói, nó ṿa cḥy ṭi khoe lão.
- ị ! Đ̣p quá !- Lão kḥ nói.

Nhìn ṿ c̣ trên tay tḥng Phong, lão ḷi nḥ cái ṿ c̣ mà lão đã ṭng cho Vũ - ba c̣a tḥng Phong. Quá kḥ y nḥ hịn ra tṛm c̣ṃt ...

Lão làm sao quên đ̣c cái ngày lão đ̣c ngḥ phép ṿ thăm gia đình Đ̣ Đà Ṇng. Đ̣c tṛ ṿ đ̣t lịn, đ̣c thăm ṿ, thăm con - thăm cái tḥng con trai, cái tḥng con mà lão cḥa bịt ṃt, lão c̣m tḥy sao quá tuỵt ṿi. Ṇm thao tḥc, nghe sóng, gió mang ṿ ṃn trong đêm, lão không ng̣ đ̣c. Ngày mai là có tàu vào đ̣t lịn. Ṃng tḥt ! Vui tḥt ! Nghĩ đ̣n ṿ con, lão ḷc tìm trong đ̣u nên ṭng ṿ, ṭng con nḥng gì ? ị trên qụn đ̣o này có gì ngoài phân chim, cát

vàng, san hô, cá biếc n...Từng gì đây cho v, cho con ?

Và v đến nhà, lão chào mọi người. V lão ôm chặt lão, khóc : “Sao anh không ở ngoài đó ? Anh v làm gì ?”. Lão biết v quá thong minh nên nói v y thôi. Chính v lão đã khuyên lão ra đi o nhn công tác khí tng kia mà.

Nhìn từng Vũ nằm trên nôi, lão gi hai tay ra, và v v v a kêu lên : “Ba đây con ! Cho ba bế ng tí !”. Từng Vũ nằm trong nôi khóc ré lên. Từng con, lão mu n bế ng con, ôm con. Nhng mọi n lão bế ng nó thì nó không chịu. M t b a, v lão lo s m s a m t ít đi dùng đi lão ra đi đi o, bèn giao con cho lão. Từng Vũ c khóc, không chịu cho lão bế ng. Lão l y nhng th đi ch i bế ng nh a cho nó ch i, nhng nó v n không chịu nín. C c chng đã, lão bế ng con và đi. Lão kêu kêu, c c i c c i ; lão làm đi trò ; nhng thng bé v n c khóc. Khóc mi t r i cũng m t. M t nên nó nín. R i nó đi a m t nhìn lão, nhìn khắp phòng. Lão th y m t thng bé nhìn các th đi trong t gng nh mu n khám phá đi u gì đi y. Nhìn con, lão l y làm i. Nhng th trong t có gì i đâu. Toàn san hô, cá biếc n..., nhng th lão mang t đi o v. Lão bế ng con đi ng tr c t. Thng bé c c i - i n đi u nó nh n mi ng c c i. Lão l y m y th nh xinh cho thng bé ch i, nhng nghĩ i, lão s thng bé ch i, r i nu t b y, nên lão c t. Thng bé i khóc. Cu i cùng, lão ch n cho con m t con c to bế ng n m tay. Đây là con c lão i m trên đi o đúng vào lúc nghe tin v ở nhà sinh thng Vũ. Thng bé c m con c, ng m vào mi ng ra chi u thích thú.

K cũng i ! T khi ch i v i con c, thng bé i mu n lão bế ng, lão b. Ch tr lúc nó thèm s a, còn thì nó đòi lão bế ng ch i cùng con c cho bế ng đi c. Nó cũng thích lão hát cho nó nghe, nó cũng thèm lão hôn nó...

...Lão v n nhng n v i đi o. Đi o là nhà, là ph n cu c s ng c a lão. Nhng lúc thng con, nh v, lão ch bi t ng i trên bãi san hô nhìn vào đi t i n. Làm sao lão quên đi c nhng hoàng hôn. Màu s c k o vàng đi tím xanh c bi n. M t tr i i n d n xu ng bi n nh th thiên nhiên đang c t gi u viên ng c h ng vào trong r ng vũ tr. Ch còn th ánh sáng đi u k trên bi n. Và trong lão sáng lên th ánh sáng c a đêm, th ánh sáng gia đình, quê h ng...Lão thèm đi c nhìn v, nhìn con, nhìn nhng gì thân thng c a mình. Lão quên sao đi c nhng i n đêm th c a con ra đi c. Ngó th mà thng Vũ cũng đã i n r i. H c i p 11. Th g i cho lão, lúc nào nó cũng nh c đi n con c mà lão cho nó. Cũng tng y câu ch, nó c vi t vào nhng lá th g i cho lão : “Ba biết không ? B n bè con, đi a nào cũng tr m tr vì con có con c đi p. Con đã tng khoe v i b n chúng là con c mang c hình hài c a qu n đi o Hoàng Sa. B n chúng không tin. Nhng con tin là th !”.

Lão cũng tin là thế ! Lão tin quên đi ở Hoàng Sa là máu thịt của quê hương. Làm sao lão quên được có lần lão đã đốt thuyền Vũ về quê ở tỉnh Quảng Ngãi. Trong lần gặp chớp, ông tức giận ngất ngưởng của lão đã từng nhấc rặng lão là kẻ hèn u sinh đang kẻ nghiệp tiền nhân. Mẹ già phẫn, lão rặng rặng đi về nhấc dòng chảy công tích của họ Đàng. Vua triều Nguyễn đã từng phải dòng tức lão vọt đi đến dòng sông trên gò Hoàng Sa. Lão cảm thấy như máu tiền nhân đang chảy trong cơ thể, tăng thêm nghị lực, tăng thêm tình yêu cho lão trên đèo Cát Vàng. Làm sao lão quên được lúc cúng tế, bà con tức họ đã bỏ thức ăn, sau khi xong lễ, vào mặt chiếc thuyền làm bằng gỗ chuôi, thuyền xuôi biển. Mũi thuyền hướng về Hoàng Sa như thuyền Hoàng Sa không thể quên trong hồn người đã khuất. Trong tâm trí người lão, lúc nào chiếc thuyền gỗ chuôi ấy cũng là nơi như nhấc chiếc thuyền của dòng tức họ Đàng, họ Trần, họ Lê... quê lão vâng lệnh triều đình, tiền thuyền Hoàng Sa...Trong lão như thấy dòng chảy bài văn các thầy binh thời ấy. Như là vua, như người nhà, buổi ra đi đâu đó dằng. Sóng gió trùng khơi, thầy quái đản đản, đến Hoàng Sa đâu đó. Các thầy binh được tiếp sóng lúc lên thuyền như thuyền quê hương về nhà người như về nhà người con. Lão buồn ngủ, run rẩy như có ai đang bóp nghẹt trái tim. Lão khóc...

Và lão đã khóc rất nhiều khi nghe tin thuyền Vũ hy sinh trên Trường Sa năm 1988. Lão không nghĩ như vậy. Kẻ vọt cuội cùng của con lão là quyên như t ký. Lão đã đi đi, đến lại hoài. Nhấc dòng cuội cùng lão như thu về lòng : “Ba ơi ! Biển đi là biển đi của quê hương do cha ông để lại cho con cháu đời sau. Phải giữ gìn khi có kẻ vọt tiền nhân, vọt con cháu. Đời có hy sinh, con vọt không hại tiền đi vì đã thức hiên theo lại ba đời”. Đến giờ, lão vọt không biết mình đời con đời gì. Lão chỉ như nhấc việc làm, nhấc tình cảm gắn bó với Hoàng Sa. Không biết có phải nhấc đi đâu là lại lão đời vọt con ? Có lần thuyền Vũ cảm con đi về lão - lúc nó vọt thi xong tú tài : “Đó ba, trên mình con có gì ?”. Lão ngạc nhiên sao con lão đi như vậy. Nhìn con đi, lão cảm đáp : “Thì chỉ nhấc nhấc, nhấc nhấc màu vàng nâu”. Thuyền Vũ cũng cảm, nói : “Rồi con đi làm gì !”. Rồi nó chỉ thấy cái nhấc, hại lão có gì nhấc nhấc đi mà lão đã từng không, nhiều chỉ có phải là quên đi không...Và rồi nó kết luận : “Trên mình có in hình quên đi Hoàng Sa”. Kẻ cũng hay hay. Thế đó, nó đến con vào chế trang trên nhấc. Khi nhấc ngũ, đi bỏ đi hại quân, nó xung phong đi Trường Sa. Lão không gán con. Nó cũng có tình yêu đi như lão kia mà !

Kể từ ngày thuyền Vũ mất, lão như mất hồn. Các nhấc đêm rặng, mặng mất, lão lại ra biển. Dù nắng, dù mưa, lão vọt ra biển thuyền ba cây nhang hướng về Hoàng Sa, Trường Sa mà vái. Ngoài kia, nhấc con thuyền thuyền, nhấc chiếc tàu đánh bắt cá sáng rặng nhấc ánh đèn như thành phố nổi trên biển. Trường Sa mất lão hiên hiên nhấc người dân cảm mặng, chăm chú, chú khó chú thuyền. Trường Sa mất lão hiên lên nhấc chàng trai giết đi, có kẻ hèn của nhấc người như con trai lão cùng tiền nhân giống thuyền xuôi ngược biển Đông. Nhiều lúc lão làm bằng mất mình như đến thuyền về Hoàng Sa...

Và rồi thành phố Đà Nẵng bỏ nhiều m Chết ch huyên đi Hoàng Sa. Lòng lão thấy đời thuyền tình

Đau đầu Hoàng Sa

Tác Giả: Phan Trang Hy

Thứ Năm, 04 Tháng 8 Năm 2011 12:57

yêu bi n đ o mà b y lâu nay n trong ti m th c. Ng i h Đ ng hôm nay l i n i ti p h Đ ng, h Tr n, h Lê... q uê l ăo, nh cái thu cha ông v ăng l nh tri u đ ănh ra đ o, g ănh trách nhi m v i Hoàng Sa. L ăo th y mình nh tr l i, kh e l i và vui h n. Không vui sao đ c khi đ t đ o q uê h ng đ c nh c đ n ? Không vui sao đ c khi có ng i d ăm nh n trách nhi m n ng mang ? L i th ng Vũ trong nh t ký s ăng r c trong tâm trí l ăo : “Bi n đ o là bi n đ o c a q uê h ng do cha ông đ l i cho con cháu đ i sau. Ph i gi đ kh i có t i v i ti n nh ăn, v i con cháu...”.

Ti ng th ng Phong nh đ ănh th c l ăo :

- N i i ! Mai con ph i vào thành ph H Chí Minh.
- ă thêm ít ngày, đ c không ? - L ăo h i nh trách .
- Con ph i vào đ th y h ng đ n làm lu n v ăn .
- Th thì ph i vào thôi ! Mà này, con làm đ tài gì ?
- Đ ! Con làm đ tài v qu n đ o Hoàng Sa, Tr ng Sa trong m i quan h v i bi n Đ ăng.

Tr m ng ăm m t lúc, l ăo lên ti ng :

- Gay đ ăo con ! Nh ng ph i g ng thôi.
- Đ ! Con nghe l i n i.

Hai ông cháu cùng đ t tay xu ng t m. N c bi n t m mát c th l ăo, c th cháu l ăo. N c bi n M Khê gi ng nh n c bi n Hoàng Sa. L ăo nghe m n m n b m ôi. L ăo đ ng lên. M c t ng c n s ăng đ trên ng i, l ăo nhìn ra xa kh i. Đau đ ău là Hoàng Sa trong n i nh ...

Phan Trang Hy